- Намера ј' света то, Ко њу напустит' зна Тај нека не рекне: Крштен сам Христјан ја.
- 2. Крштен сам на Тебе, Па и сарањен, Спасе: Како бих мог'о сад У служби греха наћ' се? Ти умре, ускрсну за ме, у слави свој; За то нек буде свет Ту цели живот мој.
- 3. Крштен сам, да могу Угушит' старе мисли: Јаде ћеш одгонит' Који ме буду стисли; О Боже' помози Нек на мен' види свак' Да ј' Твоје крштење Велик' и важан знак.
- 4. Крштен сам, и то баш На Твоју смрт, о Христе! С' тог примам благослов Љубави Твоје чисте; Помози сиротном, мом слабом срцу Ти На Тебе погледат' У тузи, радости!
- 5. Крштен сам, нека зна То и сав свет охоли: Не живим као он У тами и невољи; Крштење гони ме Да свагда молитвом Могу ја на супрот Злотвору стати мом.
- 6. Крштен сам: да ту сад Ни мисли кад не буде, Што б' ново срце ми На грехе да наведе; Јер ћу и тајну сласт, Најмањи нагон тај Одмах, о Господе! На крст приковат' Твој.
- 7. Снагу ми дакле дај И верност ту до краја, Благослов нек ми да Спасовска рука Твоја, Тад' ћу на блаженом Остати путу том, И негда приспет' там' У вечног' мира дом.

44. ЈЕДАН ЗА СВЕ

(На глас број 12. 42. и 79.)

- 1. Господ је подн'о сам Болести наших греха, На себи хтеде Он Осетит' свију мука; Што б' душом и телом Мучило вечно нас, То смрћу својом све Отклони Христос Спас.
- 2. Држасмо да је Бог Покар'о Сина свога, А ми смо били тек Узроком свега тога; Јер с' наших грехова Бише те муке све, Наше Му злочинство Зададе ране те.

- 3. За нас он кажњен би Да мира ми имамо; Ранама Његовим Душа се лечи само. Ал' без пастира ми Лутасмо које, кам'; Бог на Њег' баци грех, Опрости свима нам'.
- 4. К'о јагње невино, Које на клање вуку, И које ћутећи Издржа ножа муку: Тако на крсту смрт Претрпи Христос Спас, Те крвцом својом тад Искупи грешне нас. (1. Пешр. 2, 23.)
- 5. Бој Твој је победа И смрт Ти живот нама. У Твојим оков'ма Слобода ј' нама дана; Крст је Твој утеха А ране нама лек; Крв Твоја откуп је За наш претешки грех.
- 6. Помоз' нам, нек радо Боримо с' и страдамо, И нек под теретом Свог крста устрајемо! Трпљење даруј нам - К'о трња венац Ти - Да поругу и срам Поднесемо и ми!

45. ПОКАЈАЊЕ

(На глас број 12. 42. и 79)

- 1. Исусе погледај, У помоћ ми притеци! Осећам само смрт, Мора ми дух подлећи; Вољу ев' имам ту Ал' моћи немам ја, Јер духу моме сад Нестаде снага сва.
- 2. Свез'о ме од свуд грех, Смрт ме је заробила; Кудгод се окренем Нигде ми нема мира; Ја мишљах да стојим. А сад у прах' лежим, Мишљена ми хвала Ништ' је, - од ње бежим.
- 3. Бежим, ал' немир јак На све ме стране прати. Није ми кадро ништ' Мелема срцу дати; Закон ми открива Само тек грех мој љут, Ал' снаге не даје, Да узмем к' небу пут.
- 4. Исусе, Ти један Можеш ми јад отклонит'; Снага је моја сва У снажним рукам' Твојим; Ако ми не даш Ти Живота нову моћ. И сам ће отпор мој На муку мени доћ'.
- 5. Зато се смилуј сад; Пред ноге падам Твоје, Улиј м' у слабу груд Реку милости Твоје!